

Publicerad 2010-04-07 11:56 av Stefan Viljehammar

KALLT...VARMARE...DET BRÄNNNS

Det är långt till huvudvägen
känns torftigt
sittandes i misär på
hopplöshetens kistlock
Kallt
Kallare
Måste gå åt annat håll

Där!

Ser den fuktsilade solstrålen
i den mossbevuxna skogsgläntan
Kanske finns svaret i
detta tempel av natur?
Frisk luft!
Ljummet
Varmare

Kunskapsiver
lära för livet
vankar på
ännu jord på mina skor
Landsbygd
Storstad
spelar föga roll
känner doften av nyslaget hö
kanske där
röda stugan vita knutar
torparträdgården
blommor...kryddor...
i blomlådan på åttonde våningen
med utsikt enastående
över storstadens brus
bilar bussar tåg
månntro där...kanske...

Hör en röst

i hjärtats inre
Varmare
Varmare

Har jord
har hö på skor och kläder
Vandrar till havet
behöver tvätta mej
Ser denna arkipelag
i saltsjöns glitter
Vita segel
färgglada spinnakers
Är det här som jag kan
finna det jag söker?

Vinden blåser i håret
sitter på klippan
funderar
hakan vilandes i handen
Nej det beror nog inte på
platsen
alla ställen duger gott nog...eller?
Hetare
Hetare

Hjärtat ropar
är det den som skapat
land skog hav
som hos lösningen finns?
Det bränns
Där!
Där ligger något på klippan
och glittrar i solens sken

Aaaaajjj!
Nyckel het av solskensvarm
klippa
öppna dörren Du som kan öppna
Öppna och kom in släpp mej in
mätta mej släck min törst
låt mej alltid törsta efter Dej

Reser mej och går
mina skor och kläder är rena
Den fuktsilade solstrålen lyser på mej
och på min torparträdgårds balkonglådeblomster
här på stenklippan
i den mossbeklädda skogsgläntan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stefan Viljehammar med Poeter.se id #30959 innehar upphovsrätten